

[Udenrigsministeren]

Indadtil har EFs resultater måske været mindre iøjnefaldende. Men de udgør nu alligevel samlet set et betragteligt mål af fremskridt, og de præger i stigende grad samarbejdet mellem de ni lande og også den enkelte borgers hverdag. Det er lykkedes at gennemføre en række vedtagelser, der har lettet EFs udvikling mod et virkeligt fælles marked. Samtidig har dette samarbejde i højere grad end tidligere taget hensyn til og hvilet på hensynet til miljøet og forbrugernes interesser og også på ønsket om at fjerne hindringer for handelen.

EFs socialfond og EFs regionalfond er trods medlemslandenes økonomiske vanskeligheder blevet øget væsentligt i disse år. Samarbejdet om miljøbeskyttelse er kommet i gang. Forskningsamarbejdet har haft problemer, men det lykkedes dog omsider at nå til enighed om en række forskningsprojekter, hvoraf det mest betydningsfulde er bygningen af JET. Dette projekt består i bygningen af et stort forsøgsanlæg, hvor man i praksis vil afprøve mulighederne for på betryggende måde at skabe de enorme temperaturer, som er forudsætningen for den såkaldte fusions-teknik. Lykkes JET-eksperimentet, menes det, at der vil være taget et afgørende skridt mod en varig løsning af energiforsyningsproblemerne.

Den fælles landbrugspolitik har trods betydelige vanskeligheder kunnet fastholdes. Denne politik er, som alle her ved, af afgørende betydning for dansk landbrug. Den fælles landbrugspolitik har desuden haft en betydelig prisstabiliserende virkning. Også for Danmarks betalingsbalance er deltagelsen i den fælles landbrugspolitik af meget stor betydning.

Den 1. januar 1977 gennemførte EF-landene ligesom en række andre lande i verden en udvidelse af deres fiskerigrænser til 200 sømil. Denne begivenhed og det forhold, at adskillige fiskearter i de europæiske farvande er truet af udryddelse på grund af et for intensivt fiskeri, har gjort det påtrængende nødvendigt, at der vedtages en fælles fiskeripolitik, som på én gang løser fredningsproblemerne og sikrer en rimelig fordeling mellem medlemslandene af de begrænsede fangstmuligheder. Dette er, som alle vil forstå, en meget vanskelig opgave.

Jeg har tidligere nævnt, at energikrisen i 1973 ikke blev mødt af EF på tilfredsstillen-

de måde. Siden da har samarbejdet langsomt udviklet sig også på dette felt. Der er nu en række forslag på bordet, som sigter på besparelser, på udvikling af nye energikilder, på forskning på energiområdet og på finansielt samarbejde om de betydelige investeringer, der er tale om.

Blandt de målsætninger, som blev vedtaget i oktober 1972, var også gennemførelsen af den europæiske økonomiske og monetære union. Den internationale krise, som ikke mindst har medført dybtgående ændringer i de internationale monetære forhold, skabte uforudselige vanskeligheder for gennemførelsen af målsætningen på dette område.

Det er efterhånden erkendt af alle medlemslande, at fremskridt kræver en stadig stærkere samordning af de enkelte landes økonomiske politik. Der er selvfølgelig ikke tale om, at alle EF-lande skal føre den samme økonomiske politik. Det ville ikke være rigtigt på grund af deres forskellige økonomiske situation. Hvad der derimod er både rigtigt og nødvendigt, er i højere grad at koordinere de forskellige EF-landes økonomiske politik. Det monetære samarbejde har uundgåeligt været præget af de urolige internationale valutaforhold. Det er baggrunden for den betydning, som medlemslandene tillægger opretholdelsen af det såkaldte slangesamarbejde. Slangen udgør grundlaget for en gradvis tilbagevenden til et egentligt fællesskabsamarbejde om den monetære politik for at sikre stabile valutakurser mellem medlemslandene. For Danmark har slangesamarbejdet været af stor betydning, fordi det har sikret en betydelig kursstabilitet i forhold til valutaerne hos nogle af vore vigtigste samhandelspartnere. Det er klart, at denne kursstabilitet har haft en gavnlig virkning på beskæftigelsen.

De eksempler på udviklingen i EF-samarbejdet, jeg her har nævnt, viser, at dette samarbejde fortsat er i besiddelse af en betydelig styrke.

Det er meget forståeligt, at mange mennesker ser kritisk på, at EF ikke har kunnet løse de betydelige problemer, som er udløst af den internationale krise. Men de fleste ved jo godt, at situationen ville have været uendelig meget alvorligere også for Danmark, hvis EF var brudt sammen under vanskelighederne.